

Chapter 5 Python Programming For Data Science part2

กิจกรรม 5: Data Structure

#Basic Data Structures ที่ใช้กันเยอะ ๆ ใน Python

- **list:** [1,2,3,4,5]
- **tuple:** (1,2,3,4,5)
- **dictionary:** {'A': 1, 'B': 2, 'C': 3}

List

○ ลิสต์ (list) คือรายการที่เราสามารถปรับเปลี่ยนรายการได้ตลอดเวลา

○ ลิสต์ใช้สัญลักษณ์ [] คั่นด้วยเครื่องหมายคอมมา ,

เช่น ลิสต์ของความสูงนักเรียนในกลุ่ม 5 คน มีดังนี้

[163.5, 150.0, 167.0, 161.25, 170.0]

เราสามารถนำลิสต์มาเก็บในตัวแปรได้ ทำให้ตัวแปรเดียวสามารถเก็บค่าไว้ได้หลายค่า เช่น

ลิสต์ความสูงของนักเรียนในกลุ่ม

```
student_heights = [163.5, 150.0, 167.0, 161.25, 170.0]
```

```
print('student heights =', student_heights)
```

➡ `student heights = [163.5, 150.0, 167.0, 161.25, 170.0]`

แบบฝึกหัด 5.1

ลองสร้างลิสต์จากรายการสมาชิكدังต่อไปนี้ [10, 20, 30, 40, 50] แล้วเก็บลงในตัวแปร my_list และสั่งพิมพ์ ตัวแปร my_list

ขนาดของลิสต์

เราสามารถหาขนาดของลิสต์ได้ด้วยคำสั่ง len ซึ่งย่อมาจากคำว่า length เช่น

```
student_heights = [163.5, 150.0, 167.0, 161.25, 170.0]
```

```
len(student_heights)
```

↪ 5

แบบฝึกหัด 5.2

จงหาขนาดของลิสต์จากตัวแปร `my_list` จากนั้นเก็บค่าที่ได้ในตัวแปร `my_length` แล้วพิมพ์ค่าของตัวแปรดังกล่าวออกหน้าจอ

```
my_list = [157, 158, 159, 160]
```

Python Index

0	1	2	3	4	5

index ใน Python เริ่มที่ค่าศูนย์ (0)

การดึงค่าแต่ละตำแหน่ง

10	20	30	40	50	60
0	1	2	3	4	5

เราสามารถดึงค่า ได้ด้วยการระบุตำแหน่ง เช่น

word[0] → 10

word[1] → 20

word[2] → 30

การเข้าถึงสมาชิกภายในลิสต์

- เราสามารถเข้าถึงสมาชิกแต่ละตัวในลิสต์ด้วยการระบุตำแหน่งของสมาชิกที่เราต้องการ
- การนับตำแหน่ง (index) ของสมาชิก จะเริ่มต้นจาก 0 เสมอ
- เช่น `student_heights[0]` จะแทนสมาชิกตัวแรกของลิสต์ความสูงของนักเรียน
ในขณะที่ `student_heights[1]` จะแทนสมาชิกตัวที่ 2 ของลิสต์ ฯลฯ

เช่น

```
student_heights = [163.5, 150.0, 167.0, 161.25, 170.0]
```

```
print(student_heights[0])
```

```
print(student_heights[1])
```

```
print(student_heights[2])
```

➡ 163.5

150.0

167.0

หากเราระบุตำแหน่งเกินจากขนาดของลิสต์ คอมพิวเตอร์จะฟ้องออกมาด้วยคำว่า **IndexError** ซึ่งแปลว่า ระบุค่าตำแหน่งเกินขนาดของลิสต์ เช่น

```
student_heights = [157, 159, 161, 162, 165]
```

```
print(student_heights[10])    #ทั้งๆ ที่ลิสต์ student_heights มีขนาดแค่ 5 ตัว
```

➡ **IndexError: list index out of range**

การเปลี่ยนแปลงสมาชิกภายในลิสต์

เราสามารถเปลี่ยนแปลงสมาชิกภายในลิสต์ โดยใช้เครื่องหมาย = เหมือนกับการกำหนดค่าในตัวแปร

เช่น เราสามารถเปลี่ยนสมาชิกตัวที่ 2 ของลิสต์ student_heights จากค่า 150.0 ให้เป็นค่า 180.0 ได้

```
student_heights= [163.5, 150.0, 167.0, 161.25, 170.0]
```

```
student_heights[1] = 180.0
```

```
print(student_heights)
```

```
➡ [163.5, 180.0, 167.0, 161.25, 170.0]
```

การเลือกบางส่วนของลิสต์ (slicing)

นอกจากเราจะสามารถเลือกสมาชิกบางตัวในลิสต์ได้แล้ว เรายังสามารถเลือกบางส่วนของลิสต์ได้ด้วย

คำสั่งเลือกบางส่วน (slicing): ลิสต์[a : b] จะเลือกสมาชิกตั้งแต่ **index** ที่ a จนถึง **index** ที่ b-1

เช่น ถ้าเราต้องการเลือกสมาชิกตั้งแต่ **ตัวที่** 2 จนถึง **ตัวที่** 4 ของลิสต์ในตัวแปร student_heights เราจะใช้คำสั่ง `student_heights[1:4]`

Slice [:]

10	20	30	40	50	60
0	1	2	3	4	5

`list[0:3]` → `[10, 20, 30]`

`list[0:4]` → `[10, 20, 30, 40]`

`list[3:5]` → `[40, 50]`

การเลือกบางส่วนของลิสต์ (slicing)

คำสั่งเลือกบางส่วนของลิสต์สามารถระบุจุดจบได้ด้วย `ลิสต์[a:]`

เช่น เราจะเลือกสมาชิกตั้งแต่ตัวที่ 2 เป็นต้นไปในลิสต์ `student_heights` ด้วยคำสั่ง

```
student_heights[1:]
```

แบบฝึกหัด 5.3

เรามีลิสต์ my_list ที่มีสมาชิก 10 ตัวดังนี้

```
my_list = [10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100]
```

จงเลือกสมาชิกตัวที่ 3 จนถึงตัวที่ 7

จงเลือกสมาชิก index ที่ 3 จนถึง index ที่ 5

Tuple

tuple เหมือนกับ list เกือบทุกอย่าง แต่เรา update ค่าใน tuple ไม่ได้ และใช้ () เปิด ปิด ข้อมูล

สร้าง tuple

```
tuple_a = (1, 2, 3, 4, 5)
```

```
tuple_b = ('hi', 'toy ', True, False, 200)
```

พยายามอัปเดตค่า tuple จะขึ้น error

```
tuple_a[0] = 100
```

```
#TypeError: 'tuple' object does not support item assignment
```

Dictionary

สร้าง Dictionary (key-value pairs)

```
dict_a = {  
    "John": 25,  
    "Jack": 30,  
    "Mary": 29  
}
```

พิมพ์ค่า ออกจาก dict_a

```
print(dict_a["John"]) # ↵ 25  
print(dict_a["Jack"])# ↵ 30  
print(dict_a["Mary"])# ↵ 29
```

Update Dictionary

Update ค่าใน Dictionary

```
dict_a = {  
    "John": 25,  
    "Jack": 30,  
    "Mary": 29  
}  
dict_a["Jack"] = 33
```

เพิ่มค่าใหม่ใน Dictionary

```
dict_a["Toy"] = 28
```

```
print(dict_a) # ➡ {'John': 25, 'Jack': 33, 'Mary': 29, 'Toy': 28}
```

Print Dictionary

```
dict_a = {"John": 25, "Jack": 30, "Mary": 29 } # create dictionary
```

```
print(dict_a.keys())
```

```
↳ dict_keys(['John', 'Jack', 'Mary'])
```

```
print(dict_a.values())
```

```
↳ dict_values([25, 30, 29])
```

```
print(dict_a)
```

```
↳ {'John': 25, 'Jack': 30, 'Mary': 29}
```

```
print(dict_a["John"] )
```

```
↳ 25
```

Compare Main Data Structures

List

- Ordered
- Mutable

Tuple

- Ordered
- ~~IM~~mutable

Dict

- UNordered
- Mutable

Ordered แปลว่าเรียงลำดับ สามารถ slice ด้วย index ได้
Mutable แปลว่าสามารถแก้ไขข้อมูลใน data structure นั้นได้

แบบฝึกหัด 5.4

เราเลือก เพื่อน มา 5 คน

1. ทำ List [] ของ ส่วนสูง เพื่อน 5 คน
2. ทำ Tuple () ของ น้ำหนัก เพื่อน 5 คน
3. print ส่วนสูง ของ เพื่อน คนที่ 2
6. print น้ำหนัก ของ เพื่อน คนที่ 3 ถึง 5
7. แก้ไข List เดิม โดย เพิ่ม (สมาชิก) ส่วนสูง ของเพื่อน คนที่ 6 เข้าไป #ลองค้นจาก google
8. ลบ ส่วนสูง ของเพื่อน คนที่ 3 ออกจาก List #ลองค้นจาก google

กิจกรรม 6: การวนซ้ำ

ในกิจกรรม 5 ต้องใช้วิธี copy-paste แล้วแก้หมายเลขตำแหน่งของสมาชิกเอาที่ละตำแหน่ง ถ้าเกิดลิสต์มีสมาชิกจำนวนมากขึ้นมา เราก็คงจะ copy-paste กันเยอะแน่นอน เราสามารถใช้วิธีการวนลูป (loop) เพื่อทำกระบวนการเดิมซ้ำ ๆ ได้

ลูปฟอรั (for-loop)

ลูปฟอรั (for-loop) ใช้สำหรับทำกระบวนการเดิมซ้ำ ๆ กับสมาชิกแต่ละตัวในลิสต์ ตามลำดับ
รูปแบบคำสั่งของลูปฟอรัคือ

```
for <ตัวแปร> in <ลิสต์>:
```

```
    <กระบวนการ>
```

คำสั่งนี้จะแทนสมาชิกแต่ละตัวในลิสต์ด้วยตัวแปรที่กำหนด แล้วจึงทำซ้ำกระบวนการนี้ จนกว่าจะใช้สมาชิกครบทุกตัวตามลำดับ

ลูปฟอร์ (for-loop)

สมาชิกแต่ละตัวของลิสต์ student_heights จะแทนด้วยตัวแปร height

```
student_heights = [163.5, 150.0, 167.0, 161.25, 170.0]
```

```
for height in student_heights:
```

```
    # พิมพ์ค่าของตัวแปร height ออกหน้าจอ
```

```
    print(height)
```

```
print('That is all')
```

```
↳ 163.5
```

```
150.0
```

```
167.0
```

```
161.25
```

```
170.0
```

```
That is all
```

กฎการย่อหน้าของภาษาไพธอน

- 1) กระบวนการที่เราต้องการทำซ้ำในรูปทุกชนิด จะต้องย่อหน้าถัดเข้าไปทางขวาเสมอ
- 2) ขนาดของย่อหน้าที่นิยมกันคือ เคาะ spacebar 4 ครั้ง
- 3) เมื่อไรก็ตามที่ย่อหน้ากลับออกมาทางซ้าย จะถือว่าจบรูปแล้ว

แบบฝึกหัด 6.1

1. พิมพ์สมาชิกแต่ละตัวในลิสต์ `my_list` ออกหน้าจอ โดยใช้ลูป `for` และคำสั่ง `print`

```
my_list = ['hello', 'my', 'name', 'is', 'Pug']
```

2.เพิ่มค่าสมาชิกแต่ละตัวในลิสต์ my_numbers ตัวละ 10 และพิมพ์ออกหน้าจอ โดยใช้ลูป for และคำสั่ง print

```
my_numbers = [50, 40, 30, 20, 10]
```

ช่วงจำนวน (range)

บางครั้งเราจำเป็นต้องวนลูปฟอร์บนเลขตำแหน่ง index ด้วย

เราสามารถใช้คำสั่ง `range(a , b)` เพื่อสร้างช่วงจำนวนในลูปฟอร์ได้ โดย `a` จะเป็นค่า index เริ่มต้นและ `b-1` จะเป็นค่าสุดท้าย เช่น

```
for i in range(1, 6):
```

```
    print('i =', i)
```

↳ `i = 1`

`i = 2`

`i = 3`

`i = 4`

`i = 5`

ช่วงจำนวน (range)

หากเราใส่ค่า a ไป เหลือเพียง range(b) ช่วงจำนวนจะเริ่มตั้งแต่ 0 และสิ้นสุดที่ b-1

```
for i in range(6):
```

```
    print('i =', i)
```


i = 0

i = 1

i = 2

i = 3

i = 4

i = 5

นอกจากนี้เรายังสามารถกำหนด *ขนาดของก้าว* ในการสร้างช่วงจำนวนได้ โดยใช้คำสั่ง `range(a , b, c)` เมื่อค่า `c` คือ ขนาดของก้าว

ก้าวมีขนาดเท่ากับ 2

```
for i in range(0, 10, 2):
```

```
    print('i =', i)
```

➡ i = 0

i = 2

i = 4

i = 6

i = 8

ข้อดีของการใช้คำสั่ง range ที่กำหนดขนาดของก้าวได้ ก็คือ เราสามารถไล่ index *ย้อนหลัง* ได้ด้วย เช่น

ก้าวมีขนาดติดลบ แปลว่าเดินถอยหลัง

```
for i in range(5, 0, -1):
```

```
    print(i)
```

➡ 5

4

3

2

1

แบบฝึกหัด 6.2

1. จงวนลูปค่า index i จากค่า 1 ถึง 5 โดยแต่ละรอบที่วนลูป ให้พิมพ์ค่าของ $2 * i$ ออกมาทางหน้าจอ

2. จงวนรูปค่า index i จากค่า 20 จนถึง 15 โดยแต่ละรอบที่วนรูป ให้พิมพ์ค่า $i / 10$ ออกมาทางหน้าจอ

3. จงวนรูปเพื่อแสดงสูตรคูณแม่ 3 ได้
ตั้งแต่ 3×1 จนถึง 3×12 โดยจะลักษณะผลลัพธ์
ดังนี้

☞

$3 * 1 = 3$
$3 * 2 = 6$
$3 * 3 = 9$
$3 * 4 = 12$
$3 * 5 = 15$
$3 * 6 = 18$
$3 * 7 = 21$
$3 * 8 = 24$
$3 * 9 = 27$
$3 * 10 = 30$
$3 * 11 = 33$
$3 * 12 = 36$

ลูปซ้อนลูป (loop embedding)

เราสามารถเขียนลูปซ้อนลูปได้ด้วย หากว่าโปรแกรมของเรามีความซับซ้อนกว่าลูปเดียว เช่น เราสามารถวนลูปเพื่อไล่สูตรคูณแม่ 3 ถึงแม่ 5 ได้ดังนี้

วนลูป index m เพื่อไล่แม่สูตรคูณจากแม่ 3 ถึงแม่ 5

for m in range(3, 6):

 print('Multiplication of', m)

 # วนลูป index i เพื่อไล่ตัวคูณจาก 1 ถึง 12

 for i in range(1, 13):

 print(m, '*', i, '=', m * i)

 print() # พิมพ์บรรทัดใหม่คั่นระหว่างแม่

Output:

↳ Multiplication of 3

3 * 1 = 3
3 * 2 = 6
3 * 3 = 9
3 * 4 = 12
3 * 5 = 15
3 * 6 = 18
3 * 7 = 21
3 * 8 = 24
3 * 9 = 27
3 * 10 = 30
3 * 11 = 33
3 * 12 = 36

Multiplication of 4

4 * 1 = 4
4 * 2 = 8
4 * 3 = 12
4 * 4 = 16
4 * 5 = 20
4 * 6 = 24
4 * 7 = 28
4 * 8 = 32
4 * 9 = 36
4 * 10 = 40
4 * 11 = 44
4 * 12 = 48

Multiplication of 5

5 * 1 = 5
5 * 2 = 10
5 * 3 = 15
5 * 4 = 20
5 * 5 = 25
5 * 6 = 30
5 * 7 = 35
5 * 8 = 40
5 * 9 = 45
5 * 10 = 50
5 * 11 = 55
5 * 12 = 60

ข้อสังเกตจากการวนลูปฟอรัในการไล่แม่สูตรคูณ ก็คือ

- 1) ในลูปนอก เราจะวนลูป index ของแม่สูตรคูณก่อน เช่น แม่ 3 ถึงแม่ 5 เป็นต้น
- 2) ส่วนลูปข้างใน เราจะวนลูป index ของตัวคูณในแต่ละแม่ คือตั้งแต่ 1 ถึง 12

นั่นแสดงว่า ถ้าเราจะเขียนโปรแกรมที่สลับซับซ้อนได้ เราจะต้องแยกแยะและถอดลูปออกเป็นชั้นนอกและชั้นในให้ออก

แบบฝึกหัด 6.3

จงเขียนโปรแกรมเพื่อไล่แม่สูตรคูณจากแม่ 11 ถึงแม่ 15 โดยแต่ละแม่จะคูณกับตัวเลขตั้งแต่ 1 จนถึง 12

กิจกรรม 7: การกำหนดเงื่อนไข

การกำหนดเงื่อนไข (branching) ในภาษาไพธอนจะใช้คำสั่ง if (แปลว่า 'ถ้า') โดยจะมีรูปแบบดังนี้
if <เงื่อนไข>:

<กระบวนการ>

คอมไพเตอร์จะทำกระบวนการที่อยู่ในด้านใน ถ้าหากว่าเงื่อนไขที่กำหนดนี้เป็นจริง

จะสังเกตว่ากระบวนการนี้จะต้องย่อหน้าเหมือนกับคำสั่งลูป for นั่นเป็นเพราะว่า การเว้นวรรคย่อหน้าจะเป็นการบอกสโคป (scope) ของคำสั่ง ว่าเป็นกระบวนการที่อยู่ภายใต้คำสั่งที่อยู่ด้านนอก การวนลูปก็จะวนภายใน scope ของตัวเอง การกำหนดเงื่อนไขก็จะทำงานเฉพาะภายใน scope ของตัวเองเท่านั้น

เช่น โปรแกรมด้านล่างนี้จะพิมพ์ข้อความ 'Hurray!' ถ้าหากว่าเงินเดือนในตัวแปร salary มีค่ามากกว่า 10,000 บาท

ทดลองพิมพ์และรัน

```
salary = 5000
```

```
if salary > 10000:
```

```
    print('Hurray!')
```

➡ No Output

ทดลองเปลี่ยนค่าตัวเลขของตัวแปร salary เป็น 12000 แล้วรันใหม่

➡ Hurray!

รูปแบบของเงื่อนไข

เราสามารถใช้เครื่องหมายเปรียบเทียบทางคณิตศาสตร์ได้เหมือนในวิชาคณิตศาสตร์

เครื่องหมาย	ความหมาย	ตัวอย่าง
<	น้อยกว่า	$3 < 5$
>	มากกว่า	$5 > 3$
==	เท่ากับ	<code>my_salary == your_salary</code>
!=	ไม่เท่ากับ	<code>my_salary != your_salary</code>
>=	มากกว่าหรือเท่ากับ	<code>my_salary >= your_salary</code>
<=	น้อยกว่าหรือเท่ากับ	<code>my_salary <= your_salary</code>

ถ้าเราลองพิมพ์ค่าความจริงของเงื่อนไขออกมา เราจะได้เป็นค่า True หรือ False ซึ่งค่าความจริงก็เป็นข้อมูลประเภทหนึ่งเหมือนกัน เรียกว่า *ค่าตรรกะ* (boolean) เช่น

ทดลองพิมพ์และรัน

```
print(0.5 > 0.3)      # True
```

```
print(0.25 < -1.0)    # False
```

```
print(1.25 == 1.25)   # True
```

```
print(1.30 != -0.78)  # True
```

↪ True

False

True

True

ทั้งนี้เราสามารถใช้อุปกรณ์เปรียบเทียบสามารถใช้ได้กับข้อความได้ เช่น

ทดลองพิมพ์และรัน

```
print('hello' == 'hello')    # True
```

```
print('hello' != 'world')    # True
```

```
print('hello' < 'alphabet')  # False – คอมพิวเตอร์เรียงลำดับข้อความตามตัวอักษร
```

➡ True

True

False

นอกจากนี้เรายังสามารถใช้ตัวเชื่อมทางตรรกศาสตร์ได้ด้วย

ตัวเชื่อม	ความหมาย	ตัวอย่าง
and	และ	<code>a == b and x == y</code>
or	หรือ	<code>a != b or c != d</code>
not	ไม่	<code>not (a > b)</code>
()	วงเล็บ	<code>(a == b) and not (c > d)</code>

ตารางค่าความจริง

ตารางค่าความจริง

P	q	และ $P \wedge q$	หรือ $P \vee q$	ถ้า... แล้ว $P \rightarrow q$	ก็ต่อเมื่อ $P \leftrightarrow q$	ไม่ $\sim P$
T	T	T	T	T	T	F
T	F	F	T	F	F	F
F	T	F	T	T	F	T
F	F	F	F	T	T	T

ทดลองพิมพ์และรัน

```
v1 = 100
```

```
v2 = 200
```

```
v3 = 300
```

```
print(v1 == v2 and v2 == v3)
```

```
# False and False = False
```

```
print(v1 + v2 == v3 or v2 + v3 == v1)
```

```
# True or False = True
```

```
print(not(v1 == v2 and v2 == v3) or v1 == v2)
```

```
# not(False and False) or False = True
```

```
↩ False
```

```
True
```

```
True
```

แบบฝึกหัด 7.1

จงเขียนโค้ด ตั้งเงื่อนไขเพื่อให้คอมพิวเตอร์พิมพ์ข้อความว่า 'You are tall.'

ถ้าหากว่าความสูงในตัวแปร `my_height` มากกว่า 170 โดยกำหนดให้ตัวแปร `my_height` มีค่าเท่ากับ 175

แบบฝึกหัด 7.2

จงเขียนโค้ด ตั้งเงื่อนไขเพื่อให้คอมพิวเตอร์พิมพ์ข้อความว่า 'You are weathy and tall.' ถ้าหากว่าเงินเดือนในตัวแปร `my_salary` มากกว่า 10000 และความสูงในตัวแปร `my_height` มากกว่า 170

แบบฝึกหัด 7.3

```
student_heights = [163.5, 150.0, 167.0, 161.25, 170.0]
```

จงเขียนโค้ดดึงข้อมูลจากตัวแปร `student_heights` และใส่เงื่อนไขเพื่อควบคุมการพิมพ์ความสูงของนักเรียนแต่ละคน โดยจะพิมพ์ความสูงออกมา เฉพาะคนที่มีความสูงมากกว่า 160 เซนติเมตรเท่านั้น

[หมายเหตุ: จะสังเกตว่าโจทย์ข้อนี้จะใช้ทั้งลูปฟอรั่ม และการตั้งเงื่อนไขประกอบกันได้ด้วย]

กิจกรรม 8: ฟังก์ชัน

สร้างฟังก์ชันใช้เองใน Python ง่ายมาก ใช้ **def** keyword เช่น

```
def function_name( ):
    do something
```

ตัวอย่าง เช่น

```
def sum_two_nums(a, b):  
    return a+b
```

ทดสอบเรียกใช้ function

```
sum_two_nums(6, 4)
```

↪ 10

```
sum_two_nums(10, 2)
```

↪ 12

return vs. print

```
def sum_two_nums1(a, b):  
    return a+b #ต้องใช้ print เพิ่ม
```

```
def sum_two_nums2(a, b):  
    print(a+b) #จะ print ค่าออกมาได้เลย โดยไม่ต้องใช้คำสั่ง print ตอนเรียกใช้ฟังก์ชัน
```

ทดสอบ function

```
temp1 = sum_two_nums1(10, 2)
```

```
temp2 = sum_two_nums2(10, 2)
```

```
print(temp1)
```

```
↙ 12
```

```
temp2
```

```
↙ 12
```

Lambda Functions

- ฟังก์ชันที่ไม่มีการตั้งชื่อ
- ทำงานเหมือนฟังก์ชันธรรมดา
- เขียนโค้ดสั้นกว่า กระชับกว่า
- ข้อจำกัด คือมีได้แค่ Single Expression (นิพจน์เดียว)
- ใช้แทนฟังก์ชันง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน

Lambda Functions ใช้อย่างไร?

รูปแบบ lambda argument : expression

ตัวอย่างเช่น

```
cube = lambda x: x**3
```

เรียกใช้ฟังก์ชัน

```
print(cube(2))
```

เปรียบเทียบฟังก์ชันธรรมดา กับ ฟังก์ชัน Lambda

ฟังก์ชัน Lambda

```
cube = lambda x: x**3
```

เรียกใช้ฟังก์ชัน

```
print(cube(2))
```

ฟังก์ชันธรรมดา

```
def cube(x)  
    result = x**3  
    return result
```

เรียกใช้ฟังก์ชัน

```
print(cube(2))
```

แบบฝึกหัด 8.1

- 1.เขียนฟังก์ชัน*ธรรมดา* รับค่า 4 พารามิเตอร์ และหาค่าเฉลี่ยจากค่าที่รับเข้ามา จากนั้นเรียกใช้ฟังก์ชันโดยส่งค่า 4, 5, 6 และ 7 ไปให้ฟังก์ชัน และ print ค่าผลลัพธ์ที่ได้จากฟังก์ชันออกมา
- 2.เขียนฟังก์ชัน*ไม่มีชื่อ* รับค่า พารามิเตอร์ 1 ตัว โดยนำค่าพารามิเตอร์ที่รับหารด้วย 3 จากนั้นเรียกใช้ฟังก์ชันโดยส่งค่า 9 ไปให้ฟังก์ชัน และ print ค่าผลลัพธ์ที่ได้จากฟังก์ชันออกมา

Reference

- ธนารักษ์ ธีระมั่นคง และคณะ. (2562). การโปรแกรมภาษา Python (ไพธอน) เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สมาคมปัญญาประดิษฐ์ประเทศไทย.
- กษิติศ สตางค์มงคล (2563). Python for Non-Programmer. กรุงเทพฯ: Datarockie.
- กฤษฎา เฉลิมสุข (2563). Introduction to Python for Data Science. กรุงเทพฯ: The Self Made Serial Entrepreneur.
- <http://www.ayarafun.com>